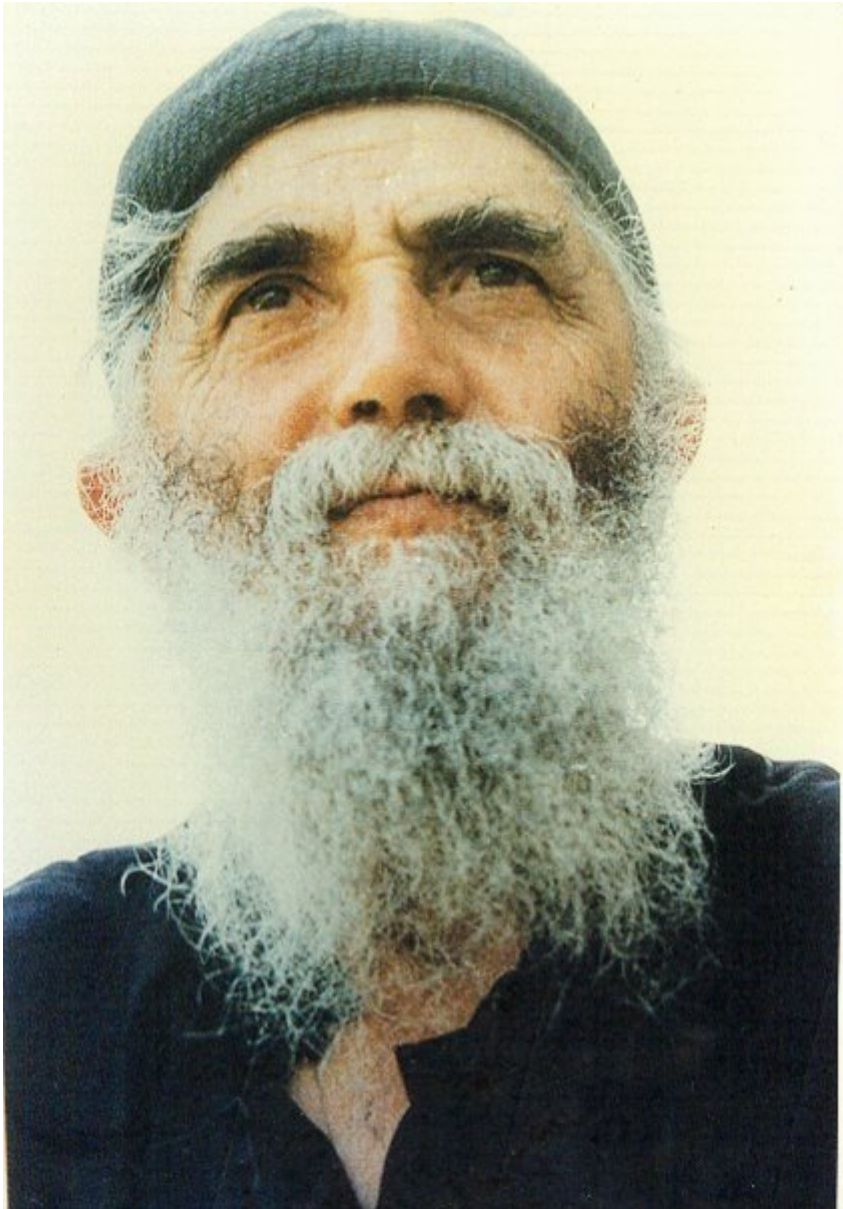

Η παρρησία των δικαίων προς τον Θεό (Γέροντας Παΐσιος Αγιορείτης)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Γέροντα, στην προς Αρχαρίους Επιστολή σας γράφετε: «Παρόλο που καταλαβαίνουν οι αληθινοί μοναχοί ότι αυτό που απολαμβάνουν σ' αυτήν την ζωή είναι μέρος της χαράς του Παραδείσου και ότι στον Παράδεισο θα είναι περισσότερη, εν τούτοις από πολλή αγάπη προς τον πλησίον τους θέλουν να ζήσουν επί της γης, για να βοηθούν τους ανθρώπους με την προσευχή, να

επεμβαίνει ο Θεός και να βοηθιέται ο κόσμος»

– Γράψε: «Θέλουν να ζήσουν επί της γης, για να συμπάσχουν με τους ανθρώπους και να

τους βοηθούν με την προσευχή».

– Στην άλλη ζωή, Γέροντα, ένας σωστός μοναχός πάλι δεν θα βοηθά με την προσευχή

του τους ανθρώπους;

– Και στην άλλη ζωή θα βοηθά με την προσευχή του, αλλά δεν θα υποφέρει, ενώ τώρα

συμπάσχει· δεν περνάει χαρούμενα εδώ, «με χαρούμενη την όψη και με βλέμμα λαμπερό»! Όσο

όμως υποφέρει για τον πλησίον του, τόσο ανταμείβεται με θεία παρηγοριά, και αυτό είναι κατά

κάποιον τρόπο και η πληροφορία ότι βοηθιέται ο άλλος. Αυτή η παραδεισένια χαρά είναι η θεία

ανταμοιβή για τον πόνο που νιώθει για τον αδελφό του.

– Δηλαδή, Γέροντα, οι Άγιοι που επικαλούμαστε να μας βοηθήσουν δεν συμπάσχουν μαζί μας;

– Εκεί δεν έχει πόνο, βρε παιδάκι μου! Στον Παράδεισο υποφέρουν; «Ένθα ουκ έστι πόνος ου λύπη ου στεναγμός» δεν λέει; Ύστερα οι Άγιοι έχουν υπ' όψιν τους την θεία

ανταμοιβή που θα λάβουν όσοι άνθρωποι βασανίζονται σ' αυτήν την ζωή και αυτό τους κάνει να

χαίρωνται. Μα και ο ίδιος ο Θεός που έχει τόση αγάπη, τόση ευσπλαχνία, πως αντέχει αυτόν

τον μεγάλο πόνο των ανθρώπων; Αντέχει, γιατί έχει υπ' όψιν Του την θεία ανταμοιβή που τους

περιμένει Όσο δηλαδή βασανίζονται εδώ οι άνθρωποι, τόσο τους αποταμιεύει εκεί ουράνιο μισθό. Ενώ εμείς αυτά δεν τα βλέπουμε και συμπάσχουμε με όσους υποφέρουν. Γι'

αυτό, όταν κάποιος τα βλέπει λίγο αυτά και έχη υπ' όψιν του την ανταμοιβή που θα λάβουν, δεν

υποφέρει τόσο πολύ.

– Όταν, Γέροντα, παρακαλούμε τον Θεό να βοηθήση κάποιον κεκοιμημένο που δεν έχει

ανάγκη, πάει χαμένη αυτή η προσευχή;

– Πως να πάη χαμένη; Όταν λέμε «ανάπαυσον τον τάδε» και αυτός είναι σε καλή θέση

στην άλλη ζωή, δεν παρεξηγείται· ίσα-ίσα συγκινείται. «Για δες, λέει, εγώ είμαι σε καλή θέση

και εκείνοι αγωνιούν», οπότε φιλοτιμιέται και μας βοηθάει πιο πολύ, πρεσβεύοντας στον Θεό για μας. Αλλά που να ξέρης σε τι κατάσταση βρίσκεται ο άλλος; Φυσιολογικά κάνεις ευχή πρώτα γι' αυτούς που γνωρίζεις ότι με την ζωή τους λύπησαν τον Θεό και εύχεσαι και για άλλες ανάλογες περιπτώσεις και ύστερα εύχεσαι και για όλους τους κεκοιμημένους.

Πηγή: geron-paisios.blogspot.gr